

In memoriam

Eva Meillo

Elias Canetti schreef dat hij de dood als fenomeen verwierp. Hij wilde de dood niet tegemoet komen. De dood komt naar ons toe en is niet welkom.

Bij het overlijden van Eva, door een taxi ongeluk in Thailand, geven wij hem gelijk.

Zo'n ontzettend levenslustige vrouw. Op haar installatie, nog maar enkele weken geleden, zaten haar man, haar moeder, tweede vader en schoonouders op de eerste rij. Op sympathieke wijze bevochten ze elkaar de eer om de kleine Cleo van anderhalf kalm te houden. Cleo darde van pappa naar oma's en opa's, en dan weer naar haar puzzeltje. Zo nu en dan kreeg ze een wuifje en een knipoog van moeder Eva, die samen met nog een aantal te installeren collega's achter de officierstafel zat. De toga kon Eva's zwangere buik nog net verborgen houden. En nu dit.

Eva was een vakvrouw. Dat wist ze redelijk te maskeren door publiekelijk het vooral te hebben over bekende Nederlanders, opzichtige accessoires en koopverslaving. Haar werkplekken zijn in kleine kring beroemd en het is verbazend dat die nooit de Opportuun hebben gehaald. In Zwolle, Den Haag en op het FP in Amsterdam streden pluchen fotolijstjes met glitterobjecten om een plaats naast de mand met glossy's. Het zal bij De Roos en Pen en bij de Amsterdamse politie, waar zij ook gewerkt heeft, niet anders zijn geweest. Het tekent haar sociale talen-

ten en haar vakvrouwschap (Eva kan onmogelijk als vakman worden aangeduid) dat haar overlijden net zo'n schok teweeg bracht bij haar oude advocatenkantoor, de politie, de FIOD/ECD als bij het OM. Nog in mei van dit jaar organiseerde Eva een heel genoeglijke maar ook uiterst informatieve bijeenkomst in de Arena in Amsterdam, waar Lian Manheims en Annelies Röttgering en het FP stevig in debat gingen over het verschoningsrecht.

Voor haar zaken legde zij een zelfde soort enthousiasme aan de dag als voor de rest van haar leven. Elke verbalisant werd gebeld, elk relevant arrest omgekeerd en er ontstond een helder, overtuigend en onontkoombaar beeld van de verdachte en de toedracht. Eva hield van details. Ze liet de verdachte op zitting rustig praten over "dat stokje" om juist op tijd, vriendelijk glimlachend, het stuk van overtuiging in kwestie te voorschijn te halen. Een gemene, scharnierende ijzeren ploertendoder van tientallen centimeters lengte. Daar had ze dan wel uren lange gesprekken met politie en Domeinen voor over gehad.

Ze kon collega's ook prima motiveren. De tienprocentcontrole bij de politieparketsecretarissen kreeg gestalte op de Jan Hendrikstraat in Den Haag via het "bakje van Eva". Daar werd uitgekeken naar haar komst. Ze wist dat bureau van hoog tot laag aan zich te binden.

Ook bij het Functioneel Parket en in haar relatie met de FIOD/ECD kwam die binding tot stand. Alle collega's droegen haar op handen. Met duidelijkheid en die o zo innemende glimlach wist zij alles voor elkaar te krijgen. Maar dat kwam natuurlijk niet zomaar. Zij zelf legde daarvoor de basis. Een basis die gevonden kan worden in haar ijver om andere schakels in het proces van de opsporing en vervolging zo op elkaar af te stemmen dat met graagte aan haar verzoeken werd voldaan.

Daarnaast die sociale kant van Eva, altijd in voor overleg en gezelligheid. Binnen het Functioneel Parket in Amsterdam was zij een dagelijkse bron van plezier en inspiratie. Als het op de organisatie van collegiale activiteiten aankwam, nam Eva dat voor haar rekening. En ieder feestje werd een feest met haar in het middelpunt. De vele foto's geven daar blijk van.

Legendarisch waren de door haar georganiseerde lunches op het Functioneel Parket in Amsterdam. Voorzien van zalm, makreel en diverse salades met meerdere soorten brood was het een feest om aan te schuiven, gebruik makend van

de door haar ingebrachte mes-senset in de kleur roze.

In de nazomer van 2008 organiseerde zij met Annemieke Drogts het jaarlijkse uitje van het Amsterdamse Functioneel Parket. Ook dat deed zij in de haar geëigende stijl. Rond het middaguur verstoorde de brandsirene de rust. In BHV gehuld kostuum trok Eva ons weg van onze werkplek. Beneden in de hal aangekomen dansten Eva en Annemieke ter verwelcoming van hun gasten en werden deze op sleeptouw genomen in de verderfelijke Amsterdamse onderwereld van het verleden en het heden. Fantastisch om mee te maken.

Nu dan die onbegrijpelijke stilte.

Met bijzonder veel moeite maar met dank voor wat Eva in haar leven voor het Nederlandse Openbaar Ministerie heeft betekend is afscheid genomen van Eva. Een bijzondere vrouw met bijzondere talenten.

Josien Mooijen, teamleider van Eva op het Haagse Parket (2005-2007)

Henk van der Werff, teamleider van Eva op het Functioneel Parket. (2007-2008)